

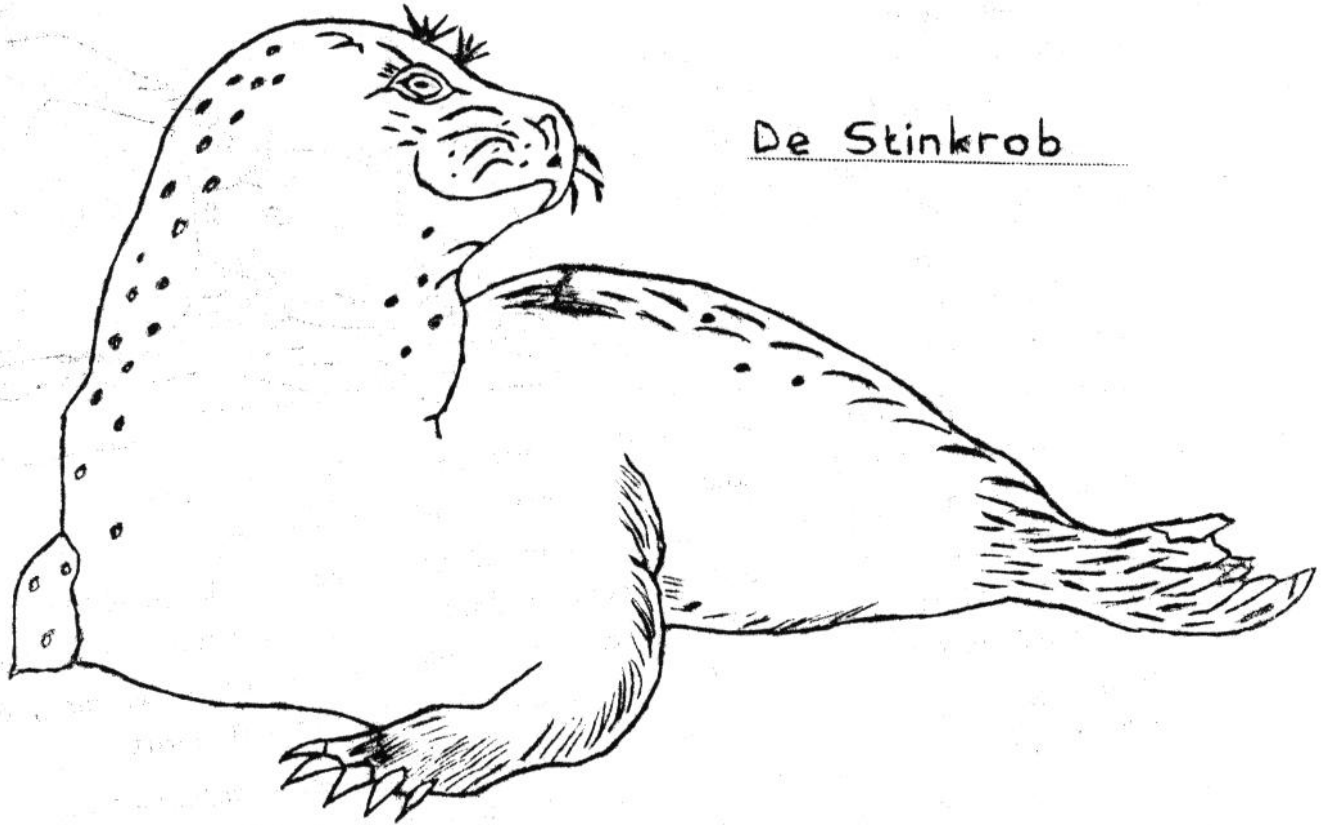
IJSBEREN, KRANT

HOPMAN MASSELMAN GROEP

Soest

25 & 26 Januari 1986

De Stinkrob

I. Stinkrob of kleine zeehond

Miljoenen jaren geleden was hij nog een echt landdier. Toen in de loop van de evolutie de dieren door allerlei veranderingen in het aardoppervlak gedwongen werden hun leefwijze aan te passen, moesten de voorouders van de zeehond zich in zee leren handhaven. Deze zoogdieren hebben nu geleerd om zowel op het land als in de zee te leven. Want wie kent ze niet, die zilvergrijs gekleurde beesten (met hun 90 kg en hun tot 140cm lange lijf), die in het water dartelen als ware akrobaten. Dankzij hun vinpoten zijn ze snel en wendbaar. Op de lange afstand is de zwemsnelheid 7 à 8 km. per uur, maar jagend halen ze wel 35 km. per uur ?". Ook kan hij meestal wel 5 à 6 minuten onder water blijven, maar als het nodig is ook wel langer. Het rekord is 40min., dat geklokt is.

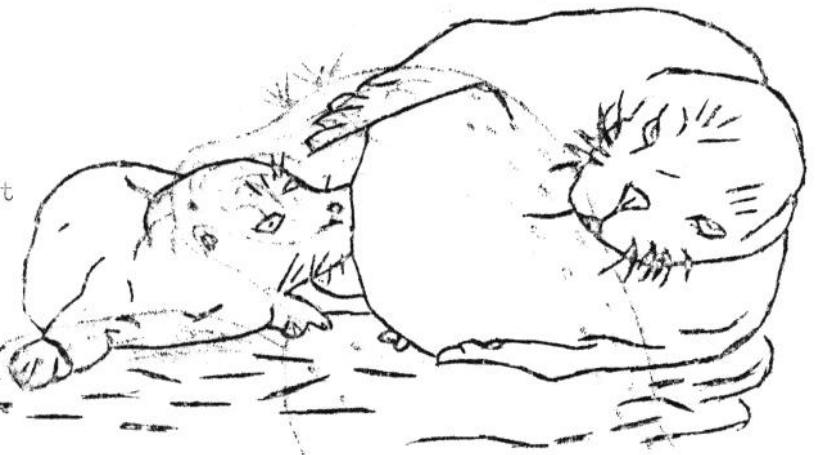
Op het land bewegen ze zich veel moeizamer. Als een enorme rups gebruiken ze de spankracht van hun lichaam om vooruit te komen. Toch weet een zeehond zich op die manier ook nog aardig snel voort te bewegen.

Je zou hard moeten rennen om hem bij te kunnen houden. Meestal liggen de zeehonden wel zo dicht bij het water, dat ze bij onraad snel in het water kunnen verdwijnen. Ze zoeken dan ook het liefst een steile ijsrots op.

De stinkrob is dan ook een typische kustbewoner.

In dat hoge noorden moet hij ook onder een gesloten ijsdek in leven kunnen blijven; vandaar dat hij ademgaten in het ijs openhoudt. Zodra zich in de herfst de eerste dunne ijslaag vormt, drukt hij zijn snuit er tegen aan om er een gat in te maken. Een van die luchtgaten gebruikt hij vaker en daarom maakt hij die ook groter dan de andere gaten.

Zodra het groot genoeg is om zich er doorheen te wringen, kruipt hij op het ijs en graaft in de sneeuw een hol. Dit hol dient voor een slaappleats. Als men in de winter per slede over het vaste ijs trekt, stoot men niet zelden op slapende stinkrobben; men hoort dan plotseling onder

zich een luide plons, de geschrokken rob is dan door zijn luchtgat het water ingevlucht. Zodra in de lente de temperatuur gaat stijgen, graaft de stinkrob zich door de sneeuw een weg naar het daglicht en maakt zijn jaarlijkse haarwisseling door. Voor de geboorte graaft het wijfje vanuit haar slaaphol een vier tot vijf meter lange en ongeveer anderhalve meter brede gang, die aan het uiteinde breder wordt. In deze verste hoek van het hol wordt

in de eerste helft van maart of pas begin april één wit-gejaste baby geboren. Zo'n in wit bont gestoken robje is een van de aandoenlijkste dieren op aarde. Prachtige grote donkere ogen en een stralend witte wollen langharige vacht met een blauwachtige was als van ijs. Om deze redenen worden ze door de robbenjagers "ijsblinkers" genoemd. Het wijfje doet alle mogelijke moeite om het jong van het ademgat weg te houden. Dat extra dikke jasje beschermt de kwetsbare zeehondenbaby tegen te sterke afkoeling. Maar als het jong in jong in het water zou vallen, zou door de verdamping van het water uit de natte pels een te sterke afkoeling plaatsvinden, waardoor het jong een grote kans loopt te sterven aan longontsteking. Vandaar dat de jongen de eerste vier weken doorbrengen in het hol. Hier worden ze gevoed door de vette moedermelk, die zeer voedzaam is. Er zit wel 45% vet in, terwijl koeiemelk ongeveer 4% vet bevat!! Het jong heeft al dat vet ook wel nodig, want hij moet reserves kweken in een dikke speklaag voor als hij voor zichzelf moet gaan zorgen en om zijn lichaam 36.7 gr.C te laten blijven. Als het jong het contact met zijn moeder verliest, begint hij klagelijk te huilen. Als de moeder in de buurt is, kan ze op dat geluid afkomen. Wanneer ze het jong teruggevonden heeft zal ze het wel eest besnuffelen. Als de geur haar vreemd is, zal ze het jong meestal verstoten.

Wanneer hij dan eindelijk zijn wollige vacht verwisseld heeft voor een kort haarkleed, kan hij het water in gaan. Vanaf dat moment is hij geheel op zichzelf aangewezen. Hij moet zelf leren om kreeftachtige, kleine kabeljowen te vangen. Dit valt dan niet mee maar dankzij de vette moedermelk is hij goed doorvoed.

Als in de eerste helft van juni het

ijs breekt, trekken de jonge stinkrobben langzamerhand vanuit de beschutting van de fjorden en baaien de Poolzee in . Men ziet ze dan in troepen van 50 of meer aan de rand van het pakijns of tussen het drijfijns; ze komen echter nooit in volle zee voor. Tot hun vierde jaar ,wanneer ze geslachtsrijp worden, zwerven ze rond; daarna keren ze in de winter terug naar de met ijs bedekte fjorden en baaien, leggen er ademgaten aan en blijven er tot het eind van hun leven. De stinkrob kan 35 -40 jaar oud worden.

II Uitroeijing.

Vroeger was de stinkrob bij wijze van spreken het "dagelijks brood" van de bewoners van de Arctische kusten en hier en daar is dat nog het geval ! Doordat hij niet in troepen leeft en zijn pasgeboren jongen veilig onder de sneeuw verborgen houdt, loopt hij weinig gevaar te worden uitgeroeid. Alleen de ijsbeer met zijn scherpe neus is in staat ze op te sporen. Dat is de reden waarom er tegenwoordig veel (2-5 miljoen)stinkrobben zijn, Hoewel juist dit dier van oudsher de belangrijkste jachtbuit van de volkeren waren die leefden op de Noordpool. Maar hoe staat het met de andere zeehonden? SLECHT !. De jacht is een van de grootste oorzaken van de achteruitgang. Het hele jaar door wordt erin de noordelijke zeeën op volwassen dieren gejaagd ,met name bij de Canadese kust. Maar de mens heeft het vooral gemunt op de pasgeboren wollige jongen. De jagers hebben vaak geen ervaring en de pelzen worden per stuk betaald. Dus hoe meer pelzen hoe meer geld. Men slaat ze de kop in, stroopt de vacht af en laat de kadavers liggen. Ook het toenemende voedsel te kort, als gevolg van overbevissing door de mens in zeegebieden waar de zeehond leeft is een oorzaak.

Nog niet eens gesproken over het zeemilieu, dat ernstig vervuild wordt door van landbouw en industrie afkomstige stoffen, zoals PCB's en DDT (bestrijdingsmiddel). Dit zijn "milieu-vreemde" stoffen. De vervelende eigenschap van deze stoffen is, dat ze, omdat ze kunstmatig gemaakt zijn, vrijwel niet meer door de natuur afgebroken worden. In het lichaam hopen die stoffen zich op in de speeklaag, spieren en lever. Eén van de effecten is dat de zwangerschap verstoord wordt. Daardoor worden er weer te weinig jongen geboren. Wat weer de kans op uitreeing vergroot. Het grootste gevaar, lopen de jongen door lawaai van vliegtuigen, boten en de aanwezigheid van mensen. ALWEER? JA! De moeder vlucht bij onraad het water in en laat het jong achter. Hij is verloren als hij niet door zijn gehuil teruggevonden wordt. Een ernstiger gevolg van verstoring in de zoogperiode is het tekort aan vetreserves bij jonge zeehonden. Ondanks al de protesten over de gehele wereld is de zeehondenjacht in Canada nog steeds niet verboden. Er worden elk jaar in Canada vergunningen afgegeven voor het doden van zo'n 15.000 zeehonden en het doodknuppelen van 180.000 jongen. Organisaties als "Greenpeace" en het "International Fund for Animal Welfare" hebben veel protestacties gevoerd tegen het doodknuppelen van zeehondjes in Canada, o.a. door met verf de witte vacht te besmeuren zodat het voor de bontindustrie ongeschikt is om het te verwerken tot bontjassen. Er moeten dus maatregelen getroffen worden om al die oorzaken, die leiden tot het langzaam uitsterven van de zeehond, op te lossen. Internationale samenwerking is niet alleen noodzakelijk maar dringend gewenst. Er zullen financiële offers gebracht moeten worden omdat de gevolgen van de steeds verdergaande vervuiling van bodem, lucht en water, niet alleen de zeehond, maar ook alle levende wezens bedreigen. OOK ONS!!!

Geachte lezers, ijsberen, ijsberinnen en andere geïnteresseerden in het wel en wee van het IJsberenweekend.

De redactie, bestaande uit 4 personen - de typisten inclusief - heeft zijn slaap gedeeltelijk voor jullie opgeofferd, het vuur uit zijn sloffen gelopen en uiteraard met koude handen al dit nieuws voor jullie genoteerd.

Evenals andere kampen met veel deelnemers kunnen we helaas niet overal tegelijk zijn, daarom - bedankt voor alle copy van de deelnemers!

Veel leesplezier.

Internationaal.

Bij de Akoteh is men vertegenwoordigd door een Amerikaans meisje, een Indonesisch meisje en een Belgisch meisje.

Bij de Fakkeldraagsters is men vertegenwoordigd door een Canadese leidster.

Bedankt.

Graag willen wij hierbij de mensen van de R.O.O.S.T.E.R.-groep en de Ben Labregroep bedanken voor hun uitwerking van het zondagmiddagspel.

IJSBERENWEEKEND.

Tot schrik van de H.M.G.

Doet de Don Bosco toch mee.

We zullen ze eens wat laten zien

We eindigen zeker bij de eerste IO.

De stemming zit er al aardig in

Ieder heeft het naar zijn zin.

Ook de rest van het kamp maken we er wat van

En van de kou trekken we ons weinig an.

We zullen maar hopen

Dat alles soepel zal verlopen.

Je hoort van ons vast wel meer,

Dus tot de volgende keer.

Don Bosco - IJsvogels.

Opening.

Na een zeer zonnige opening (waarbij het trouwens opvallend was dat er steeds meer alternatieve uniformen verschijnen) werden alle subgroepeliders en leidsters verzocht zich naar het troephuis te begeven.

Daar legden Wiebo en Opa ijsbeer het spel van de middag uit.

Volgens de deelnemers "konijnen" en "vossen" genoemd maar officieel ijsberenjacht genaamd.

Vol goede moed en kaartlezend vertrokken de groepen van het steeds zompiger wordende terrein. Zomp - zomp - zomp.

In de tussentijd vindt er in het rowanhol een reïncarnatie plaats van diverse ijsberen.

Er wordt druk geschminkt, verkleed en gelachen.

Daarna spoeden ze zich per fiets of per auto naar de plaats waar "het" zich allemaal gaat afspelen.

En dus spoedde de redactie zich daar ook heen.....

Inspiratieprobleem

Wie weet er voor ons (de Druppeltjes) een sociaalwerker die ervaring heeft met zeer zware gevallen?

Mogen wij even (nou ja, even) aandacht voor ons schrijvende probleem, alvorens tot een oplossing te komen vormen wij een groep en daar gooien wij het probleem in. Zo'n sociaal werker kan het dan op zijn beurt voor ons op tafel gooien. Om een lang verhaal kort te maken openbaren we nu waar bij ons de schoen wringt. Wij willen (of moeten) een stukje schrijven voor de krampkant oftewel kampkrant, maar het ontbreekt ons aan de juiste inspiratie. Waar moeten wij in hemelsnaam over schrijven ??

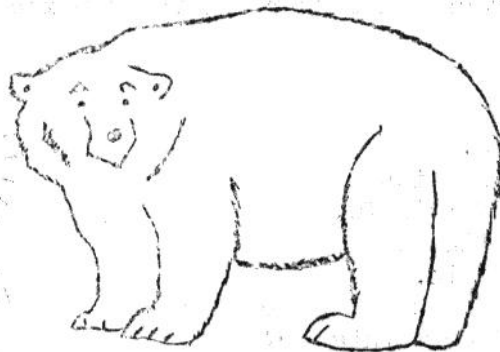
Over hoe leuk dit ijsberenweekend is ? Nou dat is zo afgezaagd.

Of over onze koude tenen ? Nee, dat stond er de vorige vijf jaren ook al in.

Of misschien over het ijzingwekkende tempo waarin wij onze tenten hebben opgezet ? Nee, wij zijn niet van zulke opscheppers. Kortom : we weten het niet, en dat zit ons bijzonder hoog ! Maar nu begint het er op te lijken dat we er toch in geslaagd zijn iets op het broodzakpapier te zetten.

Een geweldige prestatie wat ons gevoel voor eigenwaarde weer een beetje heeft opgevijseld. Zo we zullen nu maar een einde aan dit epistel gaan breien en wensen iedereen nog een heel geslaagd en zeer gezellig ijsberenweekend toe.

De Druppeltjes.

We kwamen half slaperig op het troepluis waar we begonnen met koffie/thee te drinken.

Na deze pauze wilden we gaan vertrekken maar één van de subgroepleden had al een leuke band.

Na een half uur van plakken en uitproberen gingen we eindelijk echt op weg. Maar we moesten ook nog batterijen kopen.

Affijn, toen we bij Hagoort kwamen, gauw nog even batterijen kopen.

Om 9.45 waren we eindelijk op het terrein waar ook onze leiding met de tent en patrouillekisten stonden.

Toen onze leiding een beetje van alles had uitgelegd konden we beginnen met de opbouw van het kamp.

Na een beetje stuntelen stond er toch een tent en een aardige keuken.

Toen gingen we naar de zandvlakte waarna we weer teruggingen naar het kamp waar we begonnen met lunchen.

Na het lunchen maakten we ons kampvuur, maar onderwijl moest er nog wel worden geopend.

Hierna begonnen we met een Ijsberen/vossenjacht.

Kortom, een fantastisch spel.

Na dit spel gingen we fourageren en koken.

We zijn nu nog bezig met koken en we hopen in het jaar 2000 klaar te zijn.

De Frekkels.

Na een gecompliceerde inschrijving (hoeveel jongens, hoeveel meisjes, ja subgroepnaam ook en je leeftijd graag) wordt er druk opgebouwd.

Gelukkig gaan de haringen gemakkelijk de grond in.

Het valt op dat er veel kabouters/welpen, die net overgevlogen zijn, meedoen met het vijfde IJsberenweekend.

Eén van de eerste groepen dit jaar, die aankwam was de Akoteh. Voorgaande jaren altijd het laatst maar vanwege het lustrum wordt dit ruimschoots goedge maakt. Uiteraard begroetten ze uitbundig de nieuwe Kazan (hond van Opa en Oma IJsbeer).

De pleeboys van de HMG zijn zeer professioneel bezig. Ze hebben een dienst-rooster gemaakt en gebruiksaanwijzingen voor het sanitair gebruik.

Bij de kookstaf heerst nog een bedrukte sfeer. Ze zitten terneergeslagen temidden van de 100kg aardappels, 1/4 disco Infinity, 55 liter erwtensoep en een 200-tig tal sinaasappels. Eindelijk hebben ze niet te kampen met bevroren waterleidingen, en geisers die het niet doen, zoals voorgaande jaren, maar nu is de afvoer weer verstopt, een grote strop dus!

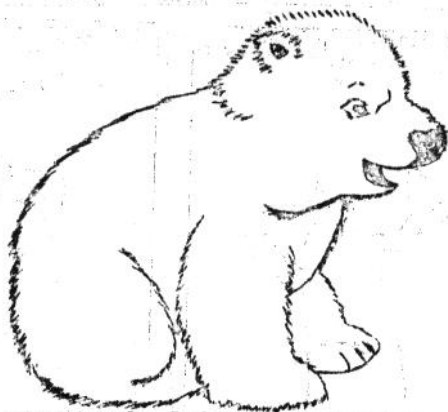
We hebben van de HMG geen geluidsoverlast van radio's te verwachten. Ze hebben nu namelijkwalk-ijsberen. Ze doen hiermee wel een eerste stap in de goede richting.

De sherpa's van de Roostergroep passen een andere tactiek toe. Via de punten van de kampkrant willen ze zo hoog mogelijk eindigen. Wij zijn benieuwd of dit lukt.

Voor de jongens van de P.E. (Paltz en Eemgeuzen) viel het begin allemaal wat tegen. Ze hadden verwacht dat ze vrijdag al konden gaan slapen op deze poolvlakte. Helaas, dat ging niet door, daarom moesten ze uitwijken naar hun eigen verwarmde clubhuis. Ze zijn niet in hun element vinden ze. "We zijn water gewend geen blubber." Maar zelfs een simpele mastworp weten ze niet toe te passen.

Ze verzekeren ons dat ze rustig gaan beginnen, eerst de techniek van de anderen af te kijken om dan genadeloos toe te slaan.

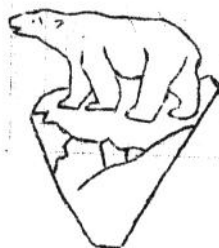
Bij de Soekwa waren de ouders niet zo tevreden dat de deelnemers toch gingen. Door de verhalen was hun interesse gewekt en omdat ze tegen de kou konden, wilden ze hun snuit wel eens vertonen. Ze hopen veel lol te hebben op het IJsberenweekend. Bij de Fakkeldraagsters hebben ze een primeur. Daar is onder hun gelederen een Canadese leidster te vinden. Ze komt uit het hoge noorden waar zij 's winters

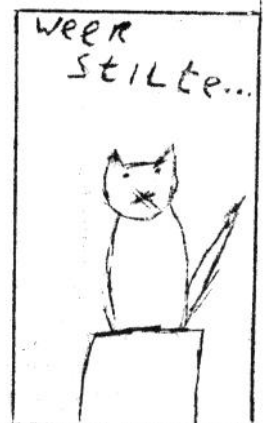
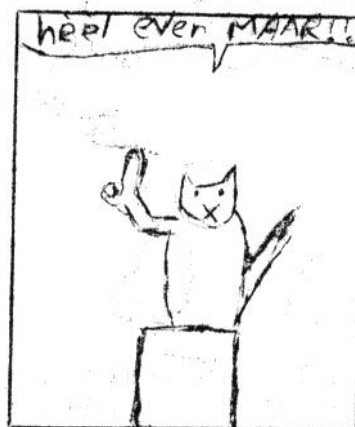
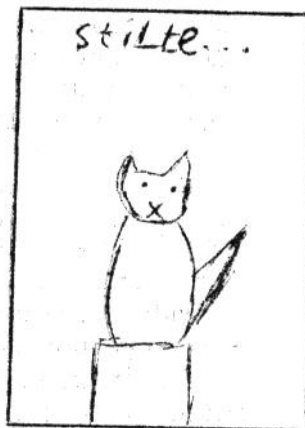
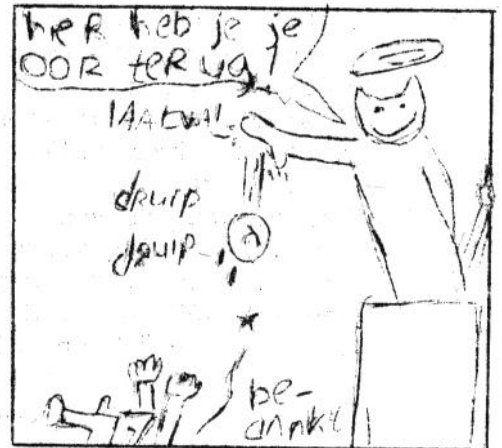
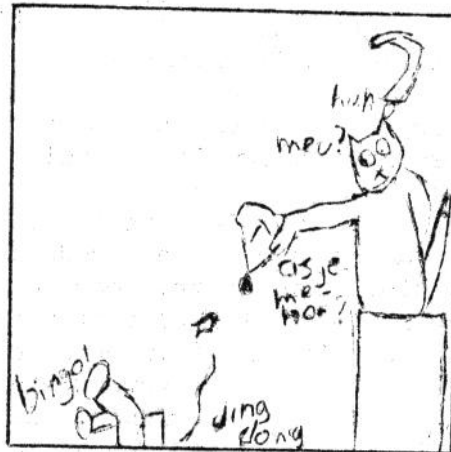
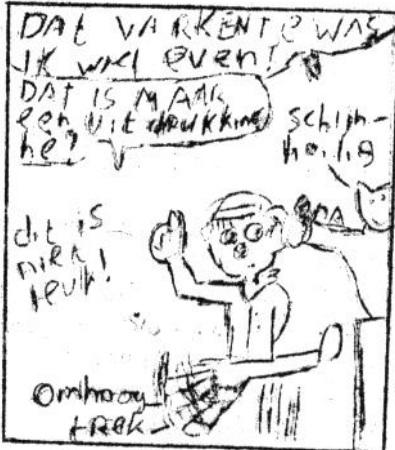

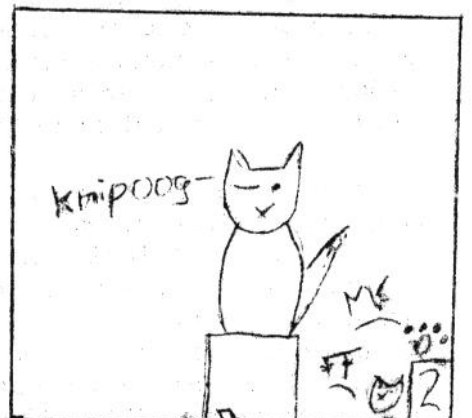
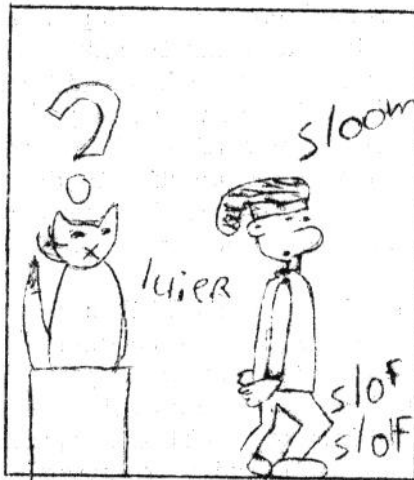
in verwarmde lokalen kamperen. Meestal is zo'n weekend, waar ongeveer 60 jongens of meisjes aan meedoen (ze draaien niet gemengd) door het distrikt georganiseerd. Hun activiteiten zijn skieën, bobsleeën en schaatsen, maar het voornaamste is lol hebben.

Daarom wilde Barbara dit evenement zeker niet missen om er wellicht iets van mee naar huis te nemen.

Een nieuwe groep in ons midden is de Marsua uit Maarssenbroek. Via een sherpa van de Roostergroep zijn ze hier op het ijsberenweekend beland. Lekker vonden ze de koffie bij aankomst en ze hebben dan ook hoge verwachtingen van hetgeen komen gaat.

MARKO.K/FELIX

SOEKWA WOIVEN

TJENT

De Ijsberenjacht

Op onze tocht (ons = de redactieleden) naar het jachtterrein passeerden we al een paar groepjes die alle voorbijgangers vroegen of ze een ijsbeer waren. Voor een etalage hoorden we dat een stel padvindsters aan Snoopy dezelfde vraag stelden. Hetgeen niet het geval bleek te zijn. Trouwens wel meer onschuldige inwoners uit Soest zal die eer te beurt gevallen zijn. Wat te denken van een mevrouw in een knaloranje trainingspak, die nietsvermoedend door Soest ging? Ook zaten er "genepte ijsberen" in een restaurant daar trapten dus ook diverse scoutjes in.

Een spannend sfeertje heerste er op de centrale post. Wiebo en Rene bevonden zich met hun sneeuwwitte uniform in het middelpunt van het stresscentrum aan de Soesterbergsestraat, Wouter houdt zich erg bezig met de worsten die de pan uitvliegen. Ondanks het feit dat er net geluncht is, lust iedereen dit wel!

Er schijnen twee "vieze mannen" rond te stappen en volgens de Agger Martini Groep graaiden ze ook echt in de vuilnisbakken. Het jongetje met knickebocker blijkt ook een ijsbeer te zijn, en deelt de meest gevraagde opdracht: "haal een warme hap" uit. Een meisje in een rijkostuum hoorde niet bij de ruiters die toevallig voorbij kwamen. Daardoor werd de Ben Labre aardig in de war gebracht. Maffiosi: een skioefening doende Michiel; twee meisjes in een "Rolls Royce" met nummerbord AA; een detective; een gecamoufleerde militair; ze waren er echt allemaal.

Jan Maarten K. had het ook niet gemakkelijk: de stang van de fietskar brak af, zo moest hij het met zijn hand trekken!

Maar ongeveer de helft van de ijsberen werd gevonden.

De mooiste verhalen hoorden we op de centrale post bij de Wilhelmina kerk.

Bij Jeroen S. moesten de deelnemers zelf een opdracht verzinnen.

Subgroep 50695439,2 liet hem vastbinden en namen zijn pet en aktedoffer mee. Fluisterend, maar toch lachend werden de opdrachten uitgevoerd.

Creativiteit staat vrij, want hoe maak je een ijsberehinsigne zonder dat er materiaal verstrekt wordt?

Voor sommigen een heel probleem.

Morse uit het hoofd ontcijferen valt

ook niet mee. Eén groepje haalde

de ontbrekende gegevens uit een

boek -- de boekwinkel.....

Een leuke opdracht was ook: het

verzinnen hoe je iets op kunt

schrijven zodat blinden het kunnen

lezen. als dit eenmaal ontdekt was,

werd er zeer fanatiek aan gewerkt.

Verkleumde verkenners van de HMG

komen met rode neuzen binnen en

werken maar al te graag een boter-

ham met warme worst naar binnen!

De twee blauwe mutsjes met witte pompoenen duiken overal op; want iedereen zal dat inmiddels wel weten zij zijn de jury. Maar hierover op een andere plaats meer.

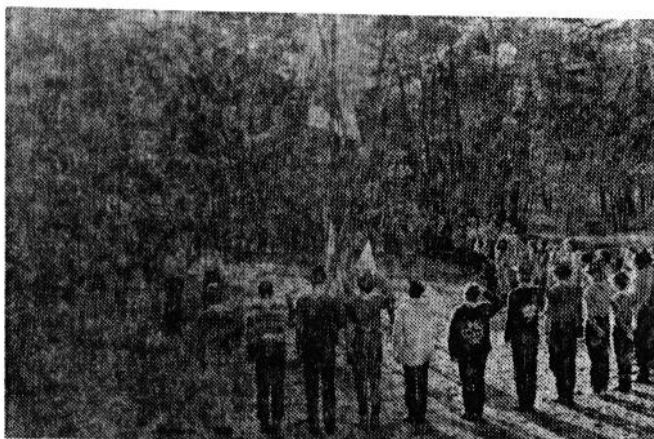
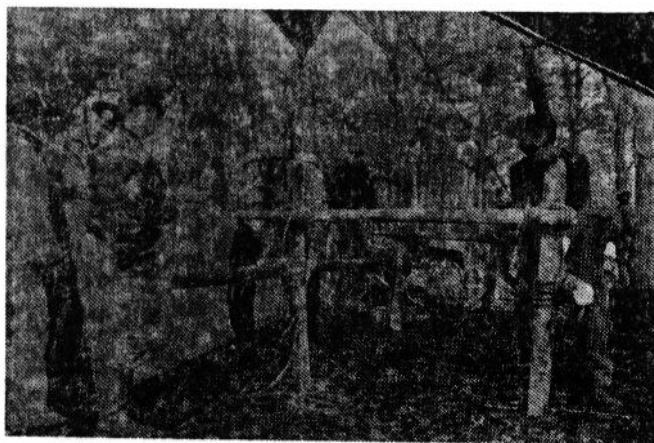
De Agger Martini had de opdracht:

schat het aantal graden waar de

oude kerk staat. Zij hadden maar

één probleem: welke graden bedoelen ze nou?

Foto's Ruud Nooy.

Vier graden Celsius ?

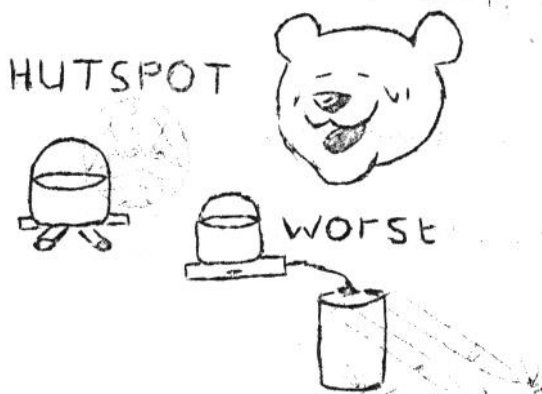
Wij vroegen ons af of we nog met scouts te maken hadden. Helaas werd het maar al te snel kwart over vier, zodat langzaam maar zeker iedereen weer naar de Sparrenlaan afdroop.

Heden zwart circuit. ontdekt
(van een onzer correspondenten)

In Spoest -Zuid is vanmiddag (zaterdag 25 jan '86) een zwart circuit van warme worst bonnen opgerold

Diverse personen bleken op oneigenlijke wijze deze bonnen van ene kniecke-bocker te hebben ontvreemd

Gelukkig werd het circuit op tijd onderschept zodat Wouter met deze problemen geen last meer had.

Kookfestijn

Terug op de Poolvlakte waren al heel wat ijsberen bezig om hun koude hap warm te maken

Verandering van voedsel doet goed eten. Vorig jaar was het namelijk boerenkool en nu hutspot met spekkies.

Er hing dan ook even later een huts-potterig, met peut doordrongen geur over het terrein. Bij de P.E ging er een liter fles lampenolie tegenaan. Het wilde maar niet lukken met het vuur. Vuur???? Je bedoelt balken, die

tegen elkaar gestapeld zijn waar alleen wat rook vanaf komt.

Bij de Laurentius ging het daarentegen beter. De piramide van Austerlitz (zo noemen ze daar een kampvuurtje) was al danig aan het verzakken, zo goed hadden ze het nou ook weer niet opgebouwd.

Ook die blauwe mutsjes met pompoenen liepen flink punten uit te delen.

Opmerkingen als : 'oh jullie koken op gas ! Wat een samenwerking hier.

Hékan het hier wat rustiger aan ?

Als dat maar goed en eerlijk gebeurt, vragen wij ons af, want met al die drukte maak je wel eens een foutje hè

De playboys (pleeboys) hadden het ook druk om al die lastige ijsbeertjes met hun afwastroep van de wassens en wasbakken weg te houden. Het leek dan ook danig op een zwembad toen ze met schloor de boel aan het schoonmaken waren. Ze vertelden ons wel dat ze veel gemak van hun dienstrooster hadden en we kunnen nu op ons gemak eten als de ander dienst heeft. Wat een blijde jongens toch en dat met zo'n beroep. Zou het niet allemaal naar hun hoofd zijn gestegen ?

Koken II

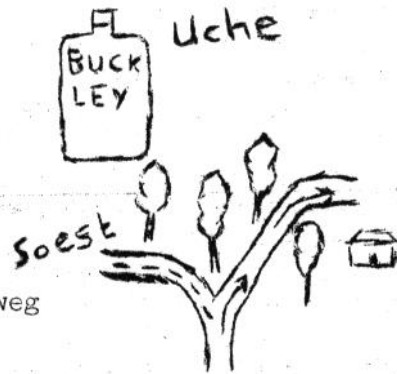
De Soekwa -groep had te weinig uitgefouageerd gekregen. De leiding kwam heel zielig met messtins bij onze centrale kookstaf om onze hutspot dat over was op te eten. Ach moet kunnen !

Frank, de HMG - kok, bedankt Margje en Kim voor de assistentie bij de afwas. Daarbij mocht van Frank zelfs gezongen worden

Bij de programma - uitleg van het avondspel werd er nog gegeten door de Laurentius en de Adelheid van Nassau, terwijl bij de Ben Labre alleen rauwkost gegeten werd en de HMG alleen spek met brood at.

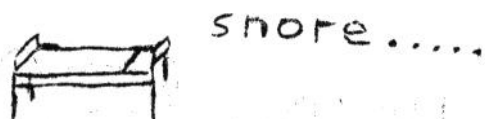
Bij de Roostergroep was te veel gegeten en de Akoteh had zwarte spekkies.

Een simpele scouter in Soest
 Dacht dat hij maar weer een keer moest
 Hij ging naar de HMG
 en dee als ijsbeertje mee
 en hield daar aan over de hoest.

Vier ijsberen uit Soest
 die waren zeer woest
 Jan Peter de Vos vertelde hen de verkeerde weg
 o,o,o, wat hadden zij een pech
 en daardoor werd hun kamp verwoest.

We are supposed to sleep
 but our feet feel like sleet
 our knees are knocking
 and our noses are red
 what I want is my nice warm bed.

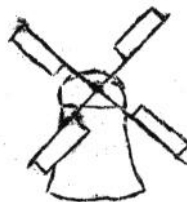
We gingen gesta naar Soest
 want het scheen dat daar een IJsberenweekend wezen moest
 We hadden van de HMG vernomen
 dat we ook mochten komen
 Wees maar niet bang want we houden ons wel koest

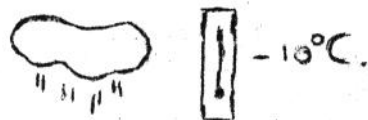
Een ijsbeer te Soest
 wist niet hoe het moest
 met skies op het gras
 was hij niet in zijn sas
 en kreeg hij al snel de kriebelhoest

Een ijsbeer op de Polen
 hij woonde in een molen
 Hij gooide heel erg vaak
 en soms een keertje raak
 en dat allemaal bij het bowlen

Er was eens een Rowan uit Gent
 die ging met plezier op IJsberenweekend
 De kou sloeg toe
 hij werd vreselijk moe
 maar aan alles komt een end.

Een witte beer uit Hindeloopen
 wilde eens een bevroren verkennertje kopen
 In Soest aanbeland
 zag hij er wel 300 op het duinzand,
 op zoveel had hij nooit durven hopen

Er was eens een ijsbeer die gilde
 dat hij weer een scoutingweekend wilde
 hij wist hoe het moest
 en reisde naar Soest
 waar H.M.G. zijn actiehonger stilde.

SOEST

Na ettelijke achtervolgingen van de redactie om mij als buitenstaander iets te laten vertellen over dit weekend geef ik me dan maar over.

Argeloos kwam ik mee met Ruud, de fotograaf, als assistente en vriendin, en voor ik het voelde ik me prima op mijn gemak.

Al het gerommel met de tenten, de hoeveelheden voedsel die hier en daar stonden opgeslagen en de uitgelaten stemming van iedereen zorgde er al meteen voor dat we spijt hadden van ons voornemen de tent niet mee te nemen.

(Maar ja, het blijft moeilijk een doka in te richten in een tent, en de filmpjes moeten vannacht ontwikkeld worden willen ze in dit krantje terecht komen).

Uit verhalen van Ruud (ooit eens, lang geleden, hopman) had ik al begrepen dat zo'n weekend een hele belevenis is (en hij had nog gelijk ook, maar dat houden we onder ons hè?)

Heerlijk om te zien met wat voor een enthousiasme iedereen mee doet met de ijsberenjacht, de gretigheid waarmee de warme worst genuttigd werd en het gerommel met potten, pannen en vuur voor het bereiden van de warme hap. De bedoeling van het avondspel ontgaat me, maar daarvoor ben ik ook een leek. Ik heb me kostelijk vermaakt en moet eerlijk bekennen dat ik iets anders over de scouting ben gaan denken. POSITIEVER !! Dus dit weekend heeft in ieder geval iemand bekeerd.

Om de dames "Tiep Miep" iets te ontzien (het is op de redactie toch al een heksekettel) sluit ik mijn verslagje!

Bedankt voor de gezelligheid!

Mayke Brands.

Zo de meiden zijn het duin in. We hebben heerlijk teveel gegeten. De rookwurst schijnt van me af te ruiken, da's tenminste het eerste wat ze hier tegen me zeiden. Maar ook in de redaktiekamer hebben ze 'm ongenegeerd op de vreethaak staan.

Al konden we dan nog niet koken op ons vuurtje, we hebben er wel lekker om heen gezeten bij 't eten. Toch zou iemand ons eens uit moeten leggen hoe je het best houtjes splijt, want dat doen we nog steeds wat voorzichtig uit 't zicht.

Maar goed, het brandt nog steeds en als ze straks terugkomen hoop ik dat het nog steeds prettig gloeit voor het opwarmen.

Dit is nu al het vijfde jaar dat we hier rondbanjereren en we vorderen gestaag in onze scouttechnieken. De vorksjorring van vanmiddag daar gelaten. Dat we de diagonaalsjorring fout hadden was een slordigheidje. Helaas.

De stemming komt er bij ons steeds meer in. Ben benieuwd hoe ze nu struinen door de duinen. Van die radio's heb ik absoluut geen verstand, maar ik vertrek toch zo naar m'n treintje.

Het zal m'n eerste ijsberenweekend zonder nacht zijn. Als-ie wordt zoals vorig jaar kan ik 'm missen als kiespijn, maar ik heb het idee dat het een sympathiekere nacht wordt. Misschien wordt 'er zelfs gezellig.

gezongen bij 't kampvuur. De Marsua (de Latijnse naam voor: geboren in Maarssenbroek ??) heeft in ieder geval een goede start gemaakt tijdens het koken. Ja ja, heren kunnen wel zingen. Ik hoorde zelfs meerstemmige (toch zeker 2-stemmige) klanken.

Tot nu toe dus, alles prima. Dank je ijsberenteam !!

Pimpernel, R.O.O.S.T.E.R.

Winter Camping in Canada

Brownies + Guides (6-9)(9-12) often go winter camping in Canada, but usually in a heated building, sometimes there are rooms with bunks for 4 girls and sometimes there is only one large room and everyone sleeps on the floor.

For the brownies the toilets are inside, but for Guides they are often outside and unheated, we have to warn the girls not to wear 1 piece pyjamas as when it is -20 gr.C outside it is very cold to have to strip down to go to the bathroom. While it is colder where I live in Canada we do not feel any colder than you do here as. We dress warmly and keep active.

We go in groups of anywhere from 12- 50 people, depending on the size of the building.

The girls are divided into Patrols and take it in turns washing dishes, cooking, cleaning up etc. During the day we do lots of different things.

The favorite being sliding (on tobogans or "magic carpets") down hills., and skating on a pond. We also snowshoe and cross country ski and play games. Some camps we have a Winter Olympics with fun competition on the ice and in the snow. And if there is enough snow we build snow forts.

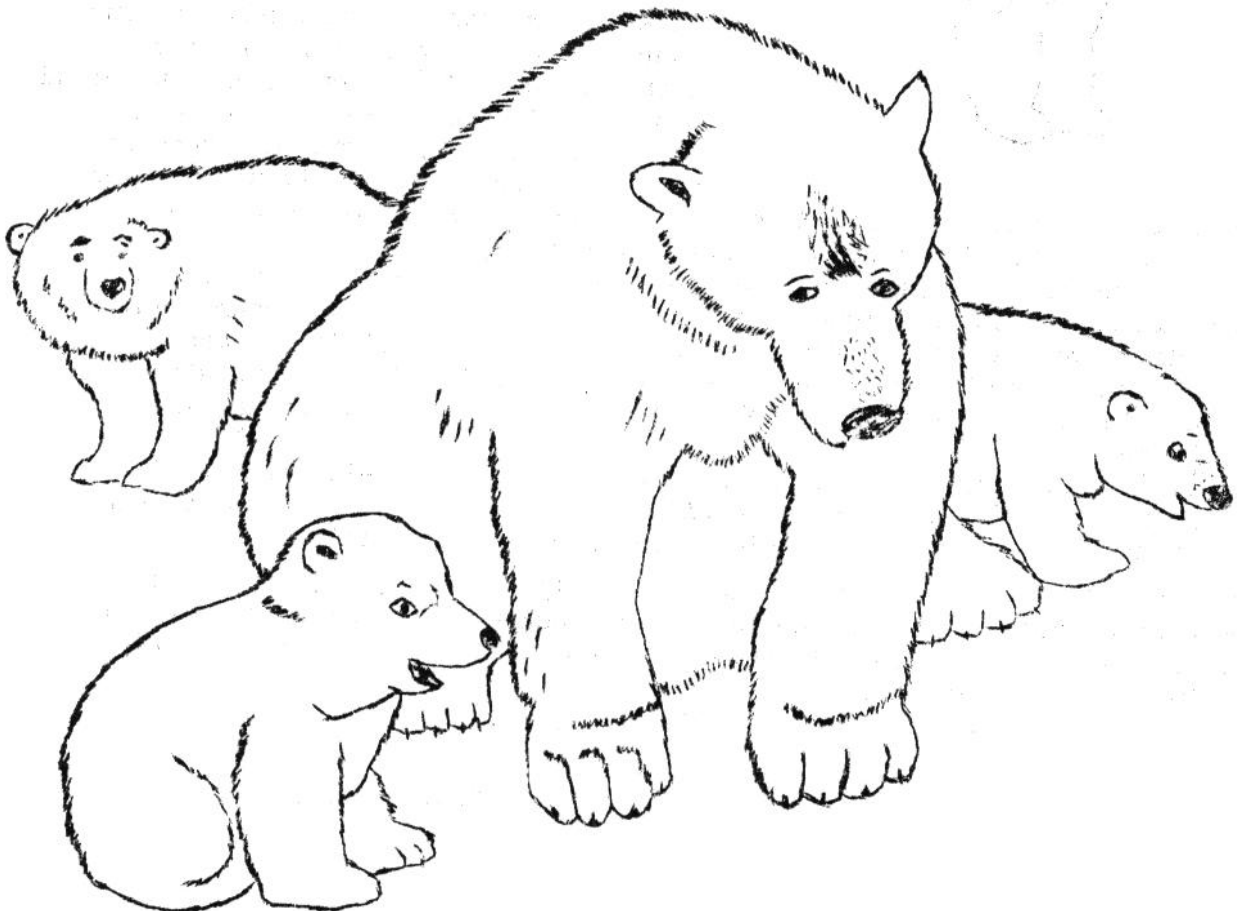
In the morning we have flag raising, with a national anthem and a short prayer.

In the evenings we have a campfire (usually indoors and imaginary, but outside and real if not too cold) with songs and skits.

At every camp one meal is usually Hot Dogs, like small rookworst on a bun. Other favorite meals are Pizza and Spaghetti.

We always have a hot breakfast -scrambled eggs an bacon, french toast and the favorites pancakes and syrup with sausages and egg mcmuffins.

De Teddybears (barbara).

Impressies uit de duinen bij volle maan

De uitleg van dit duistere avondspel bleek niet optimaal te zijn, of juist optimaal maar niet gesnapt.

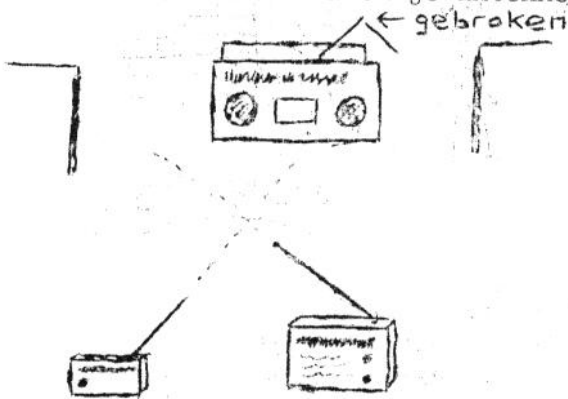
Dat merkten we al spoedig na aankomst in de duinen. Daar waren allerlei verschillende groepjes drukdoende met het zoeken naar de juiste toonhoogte. Opmerkingen als "hè joh zoek eerst de 5 megahertz op" en "volgens mij hoort deze zender er niet bij", waren niet van de lucht.

Sommige subgroepen besloten met 2 groepen samen te werken omdat niet iedereen een radio bij zich had. Zo te zien hadden de HMG verkenners en sherpa's van de Adelheid het goed naar hun zin. Na een half uur vonden ze zowaar een zender.

Het valt niet mee om de verschillende geluiden uit elkaar te houden, als er plotseling een muziekzender gevonden wordt, roept iemand enthousiast "Ja, dit is hem!"

Op de radio wordt er plotseling gezegd "Het is vanavond een puinhoop op de radio", wel toepasselijk dus.

Weet je hoe blij je kunt zijn als je van een redaktielid een rol plakband krijgt, als midden in de duinen je antenne het begeeft?

De Don Bosco heeft inmiddels de juiste tactiek onder de knie: je volgt gewoon de voetsporen van de voorgangers.

Sommige deelnemers zijn volgens hen al in Hilversum en Lopik uitgekomen. Weer anderen maken een kruispeiling met behulp van 2 radio's, die ieder dezelfde frequentie hebben. met als resultaat.....jawel..... het woord "dikke".

Wat dus dat zoeken naar woorden betreft, het blijft doorzetten. Soms ben je wel 10 keer over dezelfde weg gelopen en heb je niets gevonden en soms struikel je

erover en sta je verbaasd dat dat nu echt alles is: een metalen pijpje met een antenne eraan. Waar-bij dan 3 van de 4 keer geen woord te vinden was.

Via onze geheime bronnen is ons de slagzin doorgefluisterd.

Die is dan ook: Onze ijsbeer heeft een hele dikke vacht, die hij bij moet houden.

IJsberen c.q. Discoweekend.

De hamvraag, past disco in het ijsberenweekend?

Wat doet het "grut" in die tijd, lanterfantert wat over het terrein, gaat zich be..... in de keuken, of gaat ja, wat eigenlijk?

Het ijsberenweekend was vroeger een weekend vol afzien, lange voettochten, warme chocolademelk, worst en een leeftijdslimiet van \pm 12 jaar.

Het is nu een weekendje uit voor het hele scouting "gezin" geworden of is het een weekend voor de staf, want wat die mensen betreft, in hun wensen is voorzien. Men kan lekker (!?) dansen.

Van een ooggetuige vernamen wij dat hij een platgedrukt jochie (of was het een meissie?) door de achterdeur zag strompelen (wat een lol in de disco!) Het enige wat nog aan vroeger doet denken was de "snert". (Op twee manieren te interpreteren)

Twee verontrustte oudgedienden.

Frank en Erik.

Komt allen naar het a.s. disco-weekend van Agger Martini (datum nog niet bekend). Dat is gewoon voor de Scout-disco-liefhebbers, ander uitgangspunt toch?!

een AMG-er.

DISCOKA: YELOF GEL?

Na weer wát opgewarmd te zijn maakten we ons op voor het resterende avondspel : DISCOKA.

Op verzoek van de deelnemers ging er een soort keuzeprogramma van start. Het kampvuur werd door iemand van buiten de HMG geleid : Arno en Simone . Voor het distrikt Eemland geen onbekenden.

Super was vooral de bijdrage van de Laurentius Rowans, die altijd beweren niet te kunnen zingen . We kregen een relaas te horen over het verbrande troephuis begeleid met een trommel.

Gelukkig konden zij hier , ondanks dat al hun materiaal weg was, toch deelnemen en zal deze groep niet ophouden te bestaan.

We wensen ze veel succes met het opbouwen van hun nieuwe troephuis.

ROWANS LAURENTIUS

Wij rowans zijn
altijd paraat
van 's avonds laat
tot 's morgens vroeg
wij zingen soms
maar meestal niet
en als we het doen
dan klinkt ons lied : refr 1

SUCCES !!

wij rowans zijn
altijd de lul
hier en daar
en in de kroeg
wij drinken soms
maar meestal wel
en als wij dat doen
dan klinkt ons lied : refr.1

refr 1.
Laat ons blijven zoenen
in het Utrechtse woud
maar zonder dak boven ons hoofd
is dat toch wel een beetje koud.

Wij rowans zijn
altijd op pad
Nu doen wij dit
maar meestal DAT
en als wij dat doen
dan zijn wij zat
dan zingen wij dit : refr2

refr. 2
BIM BAM BILLIE
BIM BAM BILLIE
Bim BAM BILLIE
BIM BILLIE

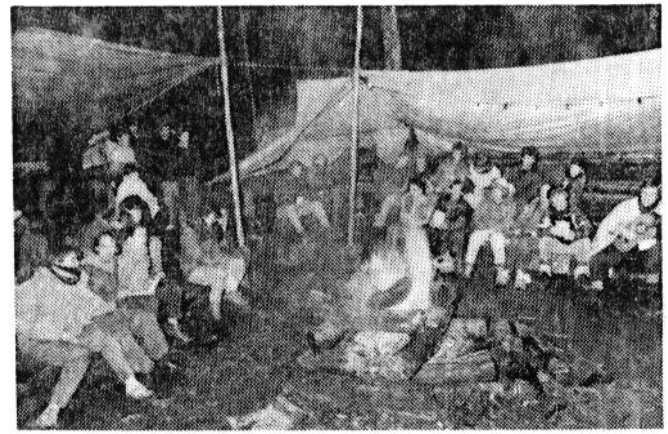
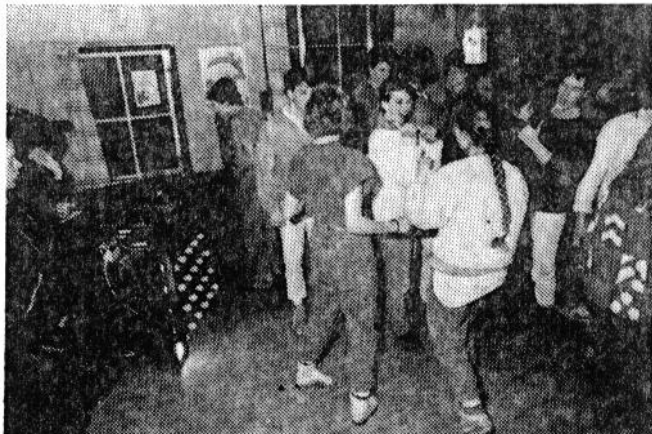
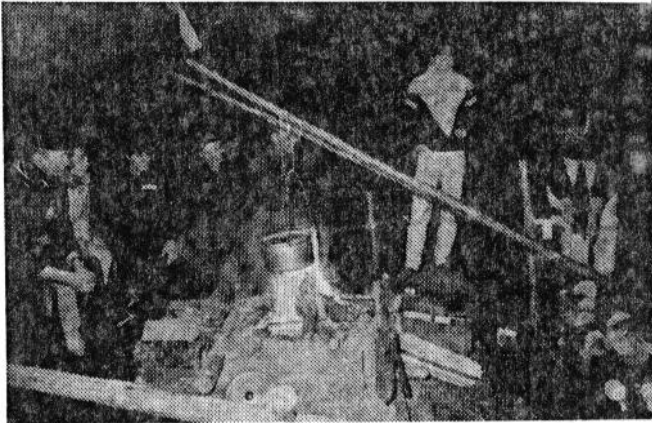

Wij rowans zijn
lang niet zo kwaad
wij hadden pech
van daar die drank
wij stoppen met
al die drank
maar niet met ons lied
en dat klinkt ZO : refr. 1

Onze groep
zal blijven bestaan
ook al is
ons huis naar de maan
we beginnen opnieuw
met veel plezier
als wij dat doen
dan klinkt ons lied. : refr. 3

Wij rowans zijn
altijd paraat
van 's morgens vroeg
tot 's avonds laat
wij rusten niet
maar werken hard
en als wij dat doen
dan klinkt ons lied : refr. 3

Help ons met het bouwen
van een heel nieuw troephuis
we zullen niet zo veel meer drinken
en werken hard voor dat huis.
(dit was refr. 3)

Foto's Ruud Nooy.

Waarom de disco van gisteravond niet lukte,
en waarom onze subgroep-naam veranderd is .

Helaas kwamen wij tot de ontdekking dat onze alom bekende subgroep naam "Ja Jezus" tot onze grote ontsteltenis veranderd was in "Ja JZS". Dit betreuren wij. Ten eerste omdat dit een land van vrije meningsuiting is. Wij komen namelijk aan die naam op de volgende manier : Robert Voûte vroeg aan Tom " Hoe heet jullie subgroep ?" Waarop Tom aan Jeroen vroeg wat het moest zijn. Jeroen J zei toen " Ja Jezus", waarop Robert dit als onze naam beschouwde en dit is tevens onze strijdkreet.

Nu iets heel anders :

gisteravond was er een keuze programma, o a een Disco en wel de zeer bekende Disco Infinity (oneindigheid) draaide daar hun elementen aan gort. Dit kwam omdat een stel lompe ijsberen stonden te stampen op de al niet te stevige vloer.

Dit maakte het ons onmogelijk om nog verder met onze draaitafels te draaien, dit moest nu gebeuren met een cassette-deck.

Wij hadden hier echter niet op gerekend en het was een behoorlijke taak om het toch nog goed te laten verlopen.

Dit leidde echter tot conversaties met een stel stampende uitgelulde zeeverkenneren. Wij vragen ons af of ze dit ook in hun bootjes doen en zo ja of de bodem er nog in zit.

Verder willen wij onze excuses aanbieden aan de "echte discoliefhebbers"

Subgroep "Ja Jezus"
DISCO INFINITY

Noot redactie

Ijsberen kunnen alleen maar stampen, omdat ze nu eenmaal van nature log zijn.

DISCO INFINITY
voor informatie/reservering
TEL : 02155-15089

Hallo allemaal,

eindelijk na jaren weer een woordje van mij (Alleen jammer genoeg af en toe een tikkeltje negatief).

Tijdens het koken en vooral het eten was het een lust om te zien. Vooral in één kampje, waar twee jongens met gitaren een groot aantal andere deelnemers al etende toch aan het zingen kregen.

Datzelfde gebeurde, als ik het avondspel oversla (daar wordt aldoor anderen over geschreven) na het programma DISCOKA. Weer was het in het desbetreffende kampje oergezellig. Jammer genoeg moest dit vanwege het late uur afgekapt worden (en heren gitaristen :dat meen ik echt).

Naar bed toegaan en eventueel rustig door babbelen schijnt voor sommige mensen ook niet te lukken. Wat voor die personen misschien fluisteren is, komt op diegenen die slapen willen over als schreeuwen. Het is ook verschillende malen voorgekomen dat ik op het punt stond om naar bed te gaan en daar van werd weerhouden door b.v. die herrieschoppers van Don Bosco.

Voordat ik nu werkelijk negatief ga worden besluit ik maar met een goede tip :

Vind je het nog geen tijd om te slapen ga dan de duinen in, daar ontmoet je dan vast wel enkele lotgenoten om de tijd mee door te komen.

Maar kom dan wel stil terug !

OPA IJSBEER;

's Ochtends vroeg was de kookstaf al vroeg in de weer om iedereen van een warm eitje te voorzien. Dit zal wel traditie blijven want de blijdschap, die een eitje geeft in de kou is ongelooflijk.

Bij de Teddybears heerste in deze vroege ochtenduren een probleem :

Hoe krijg je een ei kapot met een zaklantaarn zonder dat de lamp stuk gaat ? De akoteh had om 6.30 uur last van de HMG- jochies. Zielig schenen de jochies met zaklantaarns de tenten in en vroegen of ze gingen trimmen.

Hoezo actief in de vroege ochtend ?

De Agger Martini was moe van het kampvuur en zij vonden het wel rechtvaardig om tot 9.45 uur in bed te blijven liggen.

Rooster vond het een origineel avondspel. Trouwens dat hebben we elke keer steeds gehad, zeiden ze.

De fanatieke Soekwa vond dat vooral de maanschaduw het deed bij de poolnacht. Ook zijn 2 potten gel door het haar van een disco-ganger gegaan. Maar rechttop stond het steeds niet (nog, hoort er ook nog tussen)

Hier hadden ze last van de vloerverwarming. Ze hadden het dus koud gehad. De Adelheid van Nassau zaten als bevroren pegels naast elkaar voor hun tenten. Koud ? Nee, hoor, we zijn tenminste nu goed wakker.

Dat kunnen andere groepen niet zeggen, hahaha !

Ook een koninklijke hoogheid was in ons midden van de Adelheid : Prins Willem Alexander, achter de draaitafel.

Dit had Privé moeten weten !

Over het kampvuur was men niet zo te spreken. Het leek wel een EO- familiedag, zo saai, zo sloom.

Daarom misschien lagen de verkennertjes van de Rover Crafts al om 23.00 uur in hun bed. Maar dat zullen we wel niet meer kunnen achterhalen.

Opa was nog tot kwart voor vier in de weer met de zeeverkenners.

Of zij volgend jaar terug kunnen komen, dat hangt van Opa's goede hartje af, want hij stond op het punt ze van het terrein te tra. en.

Zondagmorgen om ongeveer half zeven hoorden we een paar lui roepen dat ze gingen eten. Nou ja, wij pitten nog even door en om + 8 uur is bijna iedereen wakker.

We maken maar snel een vuur om na zo'n koude nacht warm te worden.

Ondertussen aten we ons half bevroren brood op, snel afwassen (van gisteravond) en ons gekookte ei opeten.

Na wat overleg begon het spel, het was een soort vlaggenroof met 4 partijen.

Dat ging zo : je moest een vlag roven en levens van iemand z'n arm afrukken.

Maar de jongens mochten niets van de meisjes afrukken en anders om wel,

je had ook 4 leeftijdsgroepen.

De jongeren mochten wel levens afrukken van de ouderen, anders om niet.

Er was een centrale post en een chocollemeltpost. (Bij de centrale post moest je nieuwe levens halen en geven)

Een vlag had een waarde van 25 punten en een leven 1 punt.

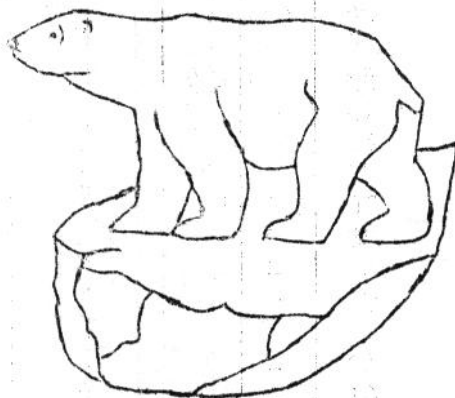
Het was erg leuk, tot volgend jaar!

Marcel en Maarten
van de S.Z.N (HMG)

THE GAME I

Na een nachtelijk spel met volle maan, waren we gelukkig in de gelegenheid THE GAME I in volle zonschijn te mogen spelen.
We vragen ons af of ieder de spelregels goed begrepen heeft.
De dames onder de spelers hadden de spelregel "meisjes mogen wel jongens van hun leven beroven, maar niet anders om" heel snel in de gaten.
Dat bleek wel uit de reacties van sommige rowans, voor wie het praktisch onmogelijk bleek te zijn om naar de chocopost te gaan middenin de duinen.
Het terrein was hier namelijk constant bewaakt door padvindsters uit verschillende kleurgroepen.
Volgens de HMG-verkenners kun je zien dat de andere groepen niet vaak knokspelen houden, aan hun agressieve manier van doen te oordelen.
Een niets vermoedende wandelaar, die zondagochtend vroeg zijn hond uit de duinen terugfloot merkte al gauw wat dat voor effect had: uit alle hoeken van de duinen doken er scoutjes op!
Vooral de rode partij opereert sterk als groep, terwijl de blauwe vlag constant weg blijkt te zijn.
Alhoewel het leven op de administratie tamelijk relaxed lijkt, valt het niet mee te letten op de levens", die onder de tafel liggen.
Hele kudde trekken door de duinen en per kleurgroep worden de spelregels lichtelijk aangepast.
Bij sommige padvindsters wordt geprobeerd ze om te kopen want:
"Jullie zijn toch ook voor emancipatie?"
Helaas moeten we vervroegd dit strijdtoneel verlaten, omdat we anders de kans lopen dat we onze deadline niet halen.

Hierbij willen we de organisatoren van dit ijsberenweekend bedanken, de kookstaf, de redactie en verder iedereen voor hun medewerking.
De redactieleden:

Bart Gerrits
Jeannet de Vos
Patricia Tellekamp (eindredactie)
Willy Adam

			VOSSENJACHT	AVOND SPEL	VLAGGENROOF	KAMPKRANT	KAMPOBOUW	TOTAAL
1	p&E	Patsors	0	40	24	-	3	67
2	P&E	Proleten	2	40	24	-	3	69
3	HMG	Ja Jzs	96	80	108	12	19	315
4	HMG	Woeet-ik-nog-niet	23	80	69		19	191
5	HMG	SZN	55	100	51	14	19	239
6	Laurentius	Maaltijd	84	-	42		17	143
7	Laurentius	Opvalloos	3	-	36		17	56
8	Ben Lbre	Dwergkonijntjes	45	-	51		13	109
9	Ben Labre	Groepje	36	-	36		13	85
10	Ben Labre	Zuignapjes I	31	-	42		13	86
11	Ben Labre	Zuignapjes II	75	-	60		13	148
12	Rooster	de vijfling	35	40	99		15	189
13	Rooster	Zoepsobelletjes	50	60	93		15	218
14	Rooster	Pimojat	59	-	36	16	15	126
15	Laurentius	Theo & Thea	14	20	51		11	96
16	Laurentius	Mafkozen	-	-	39		11	50
17	Fakkeldraagst.	De teddybears	71	40	57	14	10	192
18	Soekwa	Leeuwen	25	40	24		10	99
19	Soekwa	Vleermuizen	23	40	51		10	124
20	Soekwa	Wolven	26	40	51	40	10	167
21	Soekwa	Zoek ze	106	60	54		10	230
22	Adelheid v.N.	Worteltjes	53	-	105		12	170
23	Adelheid v.N.	Blauwewespen	15	-	69		12	132
24	Adelheid v. N.	Druppeltjes	64	-	36	12	12	112
25	Adelheid v. N.	Esther	39	-	90		12	141
26	Adelheid v. N.	Chico IJsbeer	76	100	102		12	290
27	Rover crofts	Rover froggels	38	40	60	12	21	159
28	Agger Martini	Marvellous	30	-	29		10	69
29	Don Bosco	IJsvogels	72	80	99	16	13	264
30	Don Bosco	Sneeuwmannen	14	-	72		13	99
31	Don Bosco	Eskimo's	10	-	39		13	95
32	Don Bosco	Wakkies	61	-	27		13	62
33	Marsua	The Gang	58	-	45		10	113
34	Marsua	Puppy ducjies	56	-	36		10	102
35	Akoteh	50695439,2	40	-	117		10	167
36	Akoteh	Polar Bears	69	60	72		10	211
37	Akothe	sloffendespatjes	74	80	111		10	275
38	Hoogeveen	Ron en Zn	45	60	39		15	159
39	Rooster	Rugzak onder- kruipers	72	40	72	18	15	99
Maximaal te behalen punten			110	100	120	40	25	395